

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 28 sierpnia 2014 r.

w sprawie E-25/13

Gunnar V. Engilbertsson przeciwko Íslandsbanki hf.

(Artykuł 34 porozumienia o nadzorze i Trybunale – Odwołanie od decyzji w sprawie wniosku o opinię doradczą – Indeksacja kredytów hipotecznych – Dyrektywa 87/102/EWG – Dyrektywa 93/13/EWG – Zasada efektywności i równoważności)

(2015/C 92/05)

W sprawie E-25/13 Gunnar V. Engilbertsson przeciwko Íslandsbanki hf. – WNIOSEK do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości złożony przez Sąd Okręgowy w Reykjavíku (*Héraðsdómur Reykjavíkur*) dotyczący wykładni dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes i sędzia sprawozdawca) oraz sędziowie: Per Christiansen i Páll Hreinsson, wydał w dniu 28 sierpnia 2014 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Dyrektywa 93/13/EWG zasadniczo nie zabrania umieszczania w umowach pomiędzy dostawcą a konsumentem warunków dotyczących indeksacji kredytów hipotecznych. Zadaniem sądu odsyłającego jest ocena, czy dane warunki są nieuczciwe. Ocena ta musi uwzględniać wykładnię Trybunału co do „nieuczciwych warunków”.
2. Dyrektywa 93/13/EWG nie ogranicza swobody państwa EOG w zakresie ustalenia, przez prawodawstwo lub za pomocą przepisów administracyjnych, czynników, które mogą spowodować zmiany w ustalonych z góry wskaźnikach, takich jak islandzki wskaźnik cen konsumpcyjnych, a także metod oceny tych zmian, o ile zostały one wyraźnie zapisane w umowie.
3. To właściwy sąd krajowy stwierdza, czy dany warunek zapisany w umowie był negocjowany indywidualnie w rozumieniu art. 3 dyrektywy 93/13/EWG.
4. Właściwy sąd krajowy stwierdza także, czy warunek umowny dotyczący indeksacji rat spłaty kredytu zaciągniętego w celu nabycia nieruchomości winien być uznany za przedstawiony konsumentowi w sposób wyraźny i zrozumiały. Taka ocena musi uwzględniać dokładne brzmienie stosownych postanowień umowy i wszystkie inne istotne okoliczności, w tym okoliczności określone w punktach a) i b) trzeciego pytania zadanego przez sąd krajowy, jak również krajowego ustawodawstwa w zakresie indeksacji cen.
5. Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG należy interpretować w taki sposób, że w przypadku gdy sąd krajowy uzna dany warunek za nieuczciwy w rozumieniu dyrektywy, musi on zagwarantować, że taka klauzula nie jest wiążąca dla konsumenta, jeżeli umowa będzie nadal obowiązywać strony po wyłączeniu z niej nieuczciwych warunków, o ile jest to możliwe w świetle przepisów krajowych.